

[Glistrup]

Jørgensen har stået i spidsen for. Der er ikke nogen som helst grund til, at vi, fordi Ronald Reagan og fru Thatcher har ført en forkert politik i relation til amerikanerne og englænderne, skal have arbejdsløshed her i Danmark. Vi kunne bare have indrettet os fornuftigt her i Danmark, så havde vi også under disse konjunkturer haft fuld beskæftigelse, som man f. eks. har det i Schweiz, Østrig, Japan og hvilke lande, man nu ellers kan nævne, der har forstået at føre en fornuftig politik.

Noget af det, statsministeren ikke kan forstå, er, at det er nødvendigt for, at vi kan få fuld beskæftigelse og undgå yderligere gældsætning her i Danmark, at vi giver vore virksomheder, de, der skal producere de nyttige varer, ordentlige arbejdsvilkår. Det gør vi ikke, når man fremturer på den måde, man gør, senest med de lovforslag, vi her har til første behandling, ved bare at forøge og forøge og forøge skatterne.

Når statsministeren kommer til at tale om konkurrenceevne, siger han bestandig: ja men vi har igennem regeringens flerårige handlingsprogram siden december 1979 forbedret vores konkurrenceevne sådan og sådan, og vi har virkelig nu en konkurrenceevne, sådan at vi har balance på vores handelsbalance, og det er bare renterne, der giver underskud, osv., osv. Al denne amnestuesnak er uden enhver interesse, så længe vi forøger gælden til udlandet år for år. Så længe vi ikke får tilbagebetalt på den gæld, man ved en forkert politik har pådraget dette land, har vi for dårlig en konkurrenceevne. Om vi absolut set eller relativt set over en eller anden vilkårligt valgt periode har forbedret konkurrenceevnen eller ej, er i og for sig bedøvende underordnet. Det eneste, det gælder om, er, at vi skal sørge for at nedsætte skatterne i dette land til et sådant niveau, at erhvervsvirksomhederne får en sådan konkurrencestyrke over for de faktiske forhold, som de er i omverdenen - hvor vi må godtage, at der er slanger i paradiserne rundt omkring i de forskellige regeringskontorer i de fremmede lande - at vi kan beskæftige vor arbejdskraft fuldt ud, at vi kan sørge for, at vi ikke får forøget gældsætningen. Det er det, der er målestokken.

Så længe vi har én eneste arbejdsløs ud over dem, der nødvendigvis må passere fra den ene virksomhed til den anden, har vi

ikke den fornødne konkurrenceevne her i landet, og derfor må vi forbedre konkurrenceevnen tilstrækkeligt til, at vi virkelig har muligheden for at beskæftige vores arbejdskraft fuldt ud. Det kræver først og fremmest en skattepolitisk indsats, men den skattepolitiske indsats, nedsættelse af skatterne, skal ganske klart gå hånd i hånd med det indkomstpolitiske, og dér kan det ikke nytte noget, at folk som hr. Gert Petersen og andre ud fra noget romantik fra sidste århundrede slår sytten kors for sig hver gang der bliver nævnt ordet »indkomstpolitik«. Det har derfor været det mest oplivende i debatten her i denne måned i Danmark, at det radikale venstre nu går så klart ind for indkomstpolitik, som de gør med deres seneste udspil. Bare de dog havde været hjemme, da fremskridtspartiet tidligere på året fremsatte sit indkomstpolitiske forslag! Men dér var de radikale på lige fod med alle de andre bare villige til at kule det ned, og så fik vi altså en forsinkelse med den indkomstpolitik, vi burde have iværksat for længst. Det kan ikke nytte noget bare at skyde problemerne med indkomstpolitik ud, fordi man er så sart over for nogle organisationer, der jo er mere eller mindre landsskadelige alle sammen. Disse organisationer skal man tage et sådant hensyn til, at man ikke kan lave indkomstpolitik den første måned, den anden måned, den sjette måned, den ottende måned, men skal udskyde det i 10 måneder. Vi har simpelt hen ikke råd til en sådan udskydelse, som man dér er inde på.

Derfor må vi totalt afvise de skatteforhøjelser, der nu kommer. Når man fra regeringens side kommer og siger: ja men der skal jo betales en regning, og man må jo sørge for, at pengene kommer, der er ikke noget, der er gratis, så er svaret ganske klart: de offentlige myndigheder i Danmark har i 1982 skatteindtægter på 202 mia kr. efter allerede vedtagne love. Selv om man, sådan som man burde for at få den fornødne konkurrenceevne her i dette land, nedsatte disse skatter med 40 mia kr., så har vi tilbage 162 mia kr. Inden for de 162 mia kr., er der rigelig plads til, hvad det offentlige skal bruge for at kunne klare de opgaver, det virkelig påhviler det offentlige at se at få foretaget. Det er ikke således, som statsministeren med sine restaurationsvaner forsøger at gøre os det klart, at nu skal vi betale for, at man går på en eller